

[Søren P. Larsen.]

alene gaaet Glip af en Timeforøgelse, som man kunde vente skulde tilfalde dem, men endogsaa opført med et mindre Timetal, end de har i Øjeblikket under den 3-aarige Uddannelse. Jeg siger, at det er ikke det samme Forslag, Ministeren har fremsat, men Ministerens Forslag viser alligevel Tendenser i den Retning. Som jeg sagde i Gaar, forekommer det mig, at den største Svaghed ved Ministerens Forslag er, at det ikke lægger afgørende Vægt paa en forbedret og en udvidet Undervisning i det, som jeg i al Beskedenhed vedblivende vil have Lov til at betegne som Folkeskolens Hovedfag.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen vil hævde overfor mig, at det eneste Krav, vi stiller til Folkeskolen, er Undervisning i Dansk, Regning og Skrivning. Nej, visselig ikke! Men jeg maa dog hævde som min Opfattelse, at det, som det ogsaa er blevet gjort gældende her fra denne Talerstol, er det grundlæggende. Den, der ikke kan læse og skrive, mangler det Værktøj, ved hvis Hjælp han kan trænge ind paa mange, mange andre Omraader, og jeg ser nu saadan paa det, at der har vi naaet for lidt indenfor vor Folkeskole i de Aar, der er gaaet. Jeg kan meget vel anerkende den højtærede Ministers Fremstilling af dette Forhold, naar han hævder, at man tidligere har undervist i for faa Fag i vor Folkeskole. Det er vistnok rigtigt, men det er vist lige saa rigtigt, at man fra den ene Grøft nu er paa Vej over i den anden. Derfor er det, jeg mener, at vi for Øjeblikket, saaledes som den 7-klassede Skole med Hverdagsundervisning drives, maa gøre gældende, at Fagtrængselen indenfor Folkeskolen maa ikke faa Overhaand, den skal vi se at holde i Tømme, og jeg mener ogsaa, det er et Forhold, vi kan føre frem, naar vi drøfter Spørgsmaalet om en bedre Læreruddannelse.

Saa talte det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen om de Folk, der havde Grundtvig i Brystet. Ja, jeg har truffet en Del, som havde Grundtvig i Brystet, og jeg har truffet ikke saa faa, der ikke havde ham i Brystet, men havde ham paa Læben, og det er vist saadan, at man af og til henter Stof til Skolediskussioner ved at citere forskellige Uddrag af Grundtvig, og den højtærede Minister er jo vel vidende om, at Grundtvig var saa alsidig og en saa stor Personlighed, at man virkelig med god Grund fra begge Lejre og fra alle stridende Parters Side hos ham kan hente Ved til den Ild, man vil tænde i denne Forbindelse.

Dernæst talte det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen om, at Ministeren var

inde paa, at han ikke vilde kræve Eksamen paa Eksamen. Nej, det vil jeg egentlig heller ikke, men naar vi kommer til Optagelsesspørgsmaalet, er Stillingen jo den, at mangfoldige Lærere hidtil har faaet en Undervisning forud indenfor Folkeskolen. Jeg har i den korte Tid, jeg har været Lærer, haft tre Elever, som jeg har forberedt til Optagelse paa Seminarium, og efter min Opfattelse er den Forberedelse, som unge Mennesker kan faa i Folkeskolen, før de gaar ind til Uddannelse til Lærergerningen, af ikke ringe Betydning, ikke alene rent kundskabsmæssigt, rent skolemæssigt, men ogsaa fordi de unge i Virkeligheden gennem dette Forberedelsesaar faar Lejlighed til at gøre sig bekendt med Arbejdet indenfor Skolen, og hvis de saa synes om dette Arbejde, føler sig tiltalt af denne Gerning, saa kan de fortsætte, og omvendt er der, hvis de opdager, at de er kommet paa en Hylde, hvor de ikke rigtig passer, Tid til i god Orden at trække sig tilbage. Der er i Virkeligheden der foregaaet en Forberedelse til Optagelse paa Seminarierne, som ikke er saa ringe, og derfor vil jeg mene, at det, som Realisterne og de andre, der kommer med disse Eksaminer, kunde have godt af, i Virkeligheden var dette, om de under en dygtig Lærers Vejledning gennem Deltagelse i det praktiske Skolearbejde, før de meldte sig ind paa Seminarierne eller Lærerskolerne, kunde blive klar over, om de vilde gaa den Vej eller søge andre Steder hen, og derfor kunde jeg i Virkeligheden godt tænke mig, at Optagelsesprøven ogsaa stillede Krav i den Retning; det vilde vist ingen Skade være til.

Saa er jeg meget interesseret i, at Ministeren under Hensyn til de mange Fag, der omhandles i Forslagets Paragraffer, er kommet til den Opfattelse, at Fagene ikke skal udvides, men skal omlægges. Ja, jeg har ogsaa tænkt mig noget i den Retning. Men saa kommer vi til det, som der vil blive nogen Strid om, det, som Ministeren betegnede som „det døde Stof“. Jeg tror, at vi paa adskillige Omraader kan opnaa Enighed om, hvad der kan betegnes som dødt Stof. Enhver, der har taget Lærereksamen, er fuldt ud klar over, at man der faar en Del, der uden Skade kunde omlægges og give Plads for en fyldigere og mere udviklende Uddannelse, og det er paa disse Omraader, at jeg mener, at vi med Ministerens Forslag som Grundlag i Udvalget kan føre en virkelig Forhandling ud fra et praktisk Syn paa Tingene. Men selve dette, hvad man skal betegne som dødt Stof, tror jeg nok kan give Anledning